

[Justitsministeren.]

som husdyr her i landet, og jeg havde egentlig fået den opfattelse, at det også var udvalgets opfattelse. Men jeg erkender, at man kan diskutere, om man skal gå det skridt videre, som nordmændene er gået f. eks., når de siger, at dyr, der er husdyr i andre lande, heller ikke omfattes af begrebet vilde dyr. Det kan vi diskutere.

Må jeg så i anledning af dette geniale ændringsforslag, som det ærede medlem hr. Vagn Bro forsvarede med så stor iver, sige: når det ærede medlem nu mener — og det blev vist også udtrykt af det ærede medlem hr. Niels Ravn — at det er politiet og i sidste instans mig, der skal undersøge, hvorvidt den pågældende nu har godtgjort at have tilstrækkeligt kendskab til dyr, hvad det alt sammen drejer sig om — hvad er det så, veterinærmyndighederne skal udtale sig om? Skal de bare sige, om de kan lide manden eller ej? Det fremgår bestemt ikke klart af ændringsforslaget. Derfor synes jeg ikke, det er så fremragende. Men det, som for mig er afgørende, er, at gennemfører vi dette ændringsforslag, så tillader vi fremvisning og dressur af vilde dyr, blot disse betingelser er opfyldt.

Det ærede medlem hr. Niels Ravn bebrejdede mig, at jeg har sagt, at det hele var uklart. Det har jeg sagt om det spørgsmål: hvad er dressur, dyrplageri eller ej? netop fordi vi har fået erklæringer herom, som er direkte modstridende. I 1958 får jeg en erklæring fra det veterinære sundhedsråd, som anbefaler forbud mod dressur, og i 1962 får jeg en erklæring, som siger: lad det passere. Der er en uklarhed, og derfor sagde jeg, at for mig har det afgørende været det umiddelbare indtryk i forbindelse med, at transporten næsten altid indebærer et moment, et væsentligt moment, af dyrplageri.

Endelig vil jeg sige til det ærede medlem frk. Helga Pedersen, at jeg vil være villig til at ændre stk. 4 derhen, at dispensationen kun vedrører stk. 2, første punktum, og ikke andet punktum.

Bækgaard: Efter at jeg har siddet og hørt så megen veltalenhed om en så ubetydelig sag, og da jeg endnu ikke er blevet klar over, hvad der er vilde dyr uden for

denne sal, og hvad der er fromme mennesker inden i, så må I stemme, hvordan I vil, jeg vil lade være.

Helga Pedersen: Jeg vil kun til det ærede medlem hr. Vagn Bros slutninger om min opfattelse vedrørende udvalgsbehandlingen sige, at mine bemærkninger vedrørende ændringsforslaget angik alene formuleringen. Hvis jeg havde ment, at vi ikke havde tilendebragt udvalgsbehandlingen på tilstrækkelig grundig måde, så ville jeg, som det er skik, have givet udtryk for det i den betænkning, der er blevet afgivet.

Jeg vil endvidere takke den højtærede minister for forhåndstilsagnet vedrørende en ændring af § 6, stk. 4. Det kommer vi så tilbage til ved udvalgsbehandlingen.

Morten Lange: Jeg vil gerne takke den højtærede justitsminister, fordi han åbnede mulighed for at få en bedre definition af begrebet vilde dyr end den, min udmærkede kollega lektor Hans Hvass havde tilbudt. Der er ingen tvivl om, at der under andre himmelstrøg findes husdyr, som ved en domstol måtte betegnes som tamme dyr, uanset hvordan man vrider loven, og det var rarest at få det defineret. Det kan udmærket gøres, som den højtærede justitsminister foreslår, således at man fastslår, at loven omfatter som tamme dyr kun sådanne, som er husdyr her i Danmark. Så får man en nogenlunde brugbar definition.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1.

forkastedes med 68 stemmer mod 31; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling.

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.